

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.410 van 27 mei 1997
in de zaak A. 72.993/VII-15.145.**

In zake : Raf MOUTON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkomen partij :

de gemeente LAARNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Raf MOUTON op 27 januari 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 27 november 1996 waarbij de beroepen aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 6 juni 1996 houdende het verlenen van een vergunning aan verzoeker om een inrichting te exploiteren door herlocalisatie aan de Koewegstraat te Laarne op de percelen kadastraal bekend onder afdeling 1, Sectie D, nrs. 661, 662, 663 en 667 worden gegrond verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat E. VAN ACKER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 28 februari 1997 de gemeente Laarne die beroep heeft

aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 6 juni 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. Verzoeker exploiteert thans een gemengd landbouwbedrijf (varkenshouderij, rund-veehouderij, akkerbouw) aan de Driesstraat nr. 39 te Heusden.

Voor dit bedrijf krijgt verzoeker op 29 juli 1993 een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van het bedrijf derwijze dat het omvatte : 110 runderen, 200 legkippen, 920 varkens (115 zeugen en 805 mestvarkens), 1.200 m³ mestopslag en bovengrondse mazoutopslag van 1.000 l en 3.000 l. Deze vergunning wordt evenwel slechts verleend voor een termijn verstrijkend op 8 februari 1998. Het bedrijf wordt immers onbestaanbaar geacht met de woonomgeving en aan de exploitant wordt nog slechts een beperkte vergunnings-termijn toegestaan teneinde hem de gelegenheid te geven de inrichting te herlocaliseren naar een meer geschikte vestigingsplaats.

1.2. Met het oog op die herlocalisatie dient verzoeker op 30 november 1995 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een landbouwbedrijf gelegen aan de Koewegstraat te Laarne. De aanvraag wordt op 6 december 1995 ontvankelijk en volledig verklaard.

1.3. Op 6 juni 1996 verleent de bestendige deputatie aan verzoeker de gevraagde vergunning met als voorwerp :

"het wijzigen door herlocalisatie (met tegelijkertijd een omvorming en uitbreiding) van een bestaand landbouwbedrijf tot de volgende toestand :

Rubrieken :

9.5.c.2.

1800 varkens > 10 weken waarvan 200 zeugen en 120 runderen

17.3.6.1.b.

Opslag van 20000 l mazout bovengronds (2 X 10000 l)

28.2.c.1.

Opslag van 4056 m³ dierlijke mest

45.14.3

Opslag van 1100 m³ groenvoeders".

De vergunning wordt verleend voor een termijn van 20 jaar.

1.4. Tegen het deputatiebesluit van 6 juni 1996 worden een reeks administratieve beroepen ingesteld.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

(a) Op 5 augustus 1996 brengt de administratie gezondheidszorg een gunstig advies uit voor de gevraagde herlocalisering maar een ongunstig advies voor de gevraagde uitbreiding.

(b) Op 12 augustus 1996 adviseert de Vlaamse landmaatschappij ongunstig. In het advies wordt er onder meer op gewezen dat de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 33, § 1, van het meststoffendecreet.

(c) Op 11 september 1996 adviseert de afdeling milieuvergunningen van AMINAL de beroepen ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen.

In dit advies wordt onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat het bedrijf zou heropgericht worden in een vrijwel niet aangesneden stuk open ruimte in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat verwacht mag worden dat dit gepaard zal gaan met enige aantasting van het landschap, evenwel zonder dat echt visuele hinder zou ontstaan; dat de aanleg van een streekeigen groenscherm rondom de inrichting, deze overigens op passende manier in het landschap

zou integreren; dat verder het functioneren van het bedrijf, dat dan toch in agrarisch gebied zal gelegen zijn, als belangrijker kan worden beschouwd dan de zichtrelatie".

Bij de evaluatie van de aanspraken en bezwaren van de beroepsindieners wordt onder meer overwogen wat volgt :

"dat de inplantingsplaats gelegen is in een zo goed als ongeschonden open homogeen landschap; dat deze is gekozen in functie van de eigendom van de exploitant; dat een inplantingsplaats meer aansluitend op de bestaande straatbebouwing niet mogelijk is; dat de verdere evaluatie van deze aanspraak kan volgen uit het advies van de bevoegde dienst".

(d) Eveneens op 11 september 1996 adviseert AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, ongunstig. In het advies wordt er op gewezen dat de geplande inrichting volgens het Gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Voorts wordt in het advies onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat een nieuw stallencomplex van meer dan 60 meter op 100 meter wordt voorzien; dat in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied slechts gebouwen mogen worden opgericht 'voor zover ze de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen'; dat in het arrest nr. 60.342 van 20 juni 1996 van de Raad van State in een andere zaak in landschappelijk waardevol agrarisch gebied - gesteld wordt dat 'verzoekers zich er niet moesten aan verwachten dat in hun omgeving een varkensstal van 58.32 x 17.45 meter zou worden neergeplant'; dat het in deze aanvraag 'MOUTON' een veel groter gebouwencomplex betreft, in te planten in een open en ongeschonden agrarisch gebied;

Overwegende dat de inrichting bijgevolg niet verenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften;

dat in toepassing van artikel 45, §6 van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad; dat uit de uiteenzetting blijkt dat de goede ruimtelijke ordening wel degelijk wordt geschaad;

Bijgevolg besluit de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen tot het uitbrengen van een principieel ongunstig advies".

(e) Op 13 september 1996 adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie de beroepen ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. De Vlaamse Landmaatschappij en de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM hebben een minderheidsstandpunt ingenomen.

In dit advies wordt onder punt 5 "risico's voor de externe veiligheid, hinder, effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat het bedrijf zou heropgericht worden in een vrijwel niet aangesneden stuk open ruimte in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat verwacht mag worden dat dit gepaard zal gaan met enige aantasting van het landschap; dat de aanleg van een streekeigen groenscherm rondom de inrichting, deze op passende manier in het landschap zou kunnen integreren".

Onder punt 6 "gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid met de omgeving en de goede plaatselijke ordening" wordt overwogen "dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften; dat in toepassing van artikel 45, §6 van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning kan afgeweken worden van deze voorschriften op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad".

Onder punt 7 "evaluatie van de aanspraken en bezwaren" overweegt het advies onder meer:

"dat de inplantingsplaats gelegen is in een open landschap; dat deze is gekozen omdat de exploitant er grond in eigendom heeft; dat een inplantingsplaats meer aansluitend op de bestaande straatbebouwing niet mogelijk is en naar hinder toe niet wenselijk is".

Te noteren valt nog dat verzoeker naar aanleiding van de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, tijdens dewelke hij werd gehoord, een nota indiende waarin hij een repliek geeft op de argumenten van de beroepsindieners.

(f) Op 16 september 1996 adviseert de Vlaamse landmaatschappij in een aanvullend advies de vergunning slechts gedeeltelijk te verlenen. Ook in dit advies wordt onder meer overwogen dat de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 33, §1 van het meststoffen-decreet.

1.6. Op 27 november 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Met die beslissing worden de ontvanke-lijk bevonden beroepen gegrond verklaard, de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de bouwvergunning voor de geplande stal geweigerd werd, zodat verzoeker geen belang heeft bij de schorsing van de weigering van de milieuvergunning, aangezien hij bij gebreke aan een bouwvergunning niet kan bouwen en a fortiori niet kan exploiteren;

2.2. Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de "Schending van de wet; Verkeerde toepassing van artt. 11 en 15 K.B. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (...) doordat het bestreden besluit de milieuvergunning weigert op grond van de overweging dat nieuwe constructies niet vergunbaar zijn in een open en ongeschonden landschappelijk waardevol agrarisch gebied (= absoluut bouwverbod)"; dat verzoeker in een eerste onderdeel doet gelden dat de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 geen absoluut bouwverbod inhouden om te bouwen in open ruimte; dat hij verwijst naar de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, waaruit blijkt dat werken die overeenstemmen met de agrarische bestemming niet mogen verboden worden, dat nieuwe inplantingen mogelijk zijn en dat een vergunning niet kan worden geweigerd aan de aanvrager die de mogelijkheid niet heeft zijn constructie in te planten dicht bij de rand van het beschermde "volledig open" gebied of op een plaats die minder storend is; dat hij daaruit afleidt dat zeker ten aanzien van een gedwongen herlocalisatie van een bestaand grondgebonden vergund bedrijf die principes strikt dienen te worden toegepast daar de zoektocht van dergelijke bedrijven naar een andere zetel ruimtelijk zeer beperkt is willen de betrokkenen hun bestaand areaal (in casu 50 ha landbouwgrond) verder blijven exploiteren; dat hij stelt dat door de milieuvergunning te weigeren op grond van een algemeen bouwverbod, zonder te onderzoeken of verzoeker wel de mogelijkheid heeft om zijn inrichting

te herlocaliseren buiten het open gebied en zonder na te gaan of er nog bijkomende maatregelen dienen opgelegd te worden inzake landschapsinkleding, de gebruikte materialen, de bouwhoogte, het bouwvolume en de plaats van inplanting, het bestreden besluit een inbreuk inhoudt op artikel 15 van evengenoemd koninklijk besluit van 28 december 1972; dat hij nog aanstipt dat, gelet op de grondgebondenheid van zijn inrichting, hij verplicht is om bij een herlocalisatie in de buurt van de door hem geëxploiteerde gronden te blijven, en dat hij anderzijds onderworpen is aan de afstandsregels van VLAREM II, waardoor het helemaal niet evident is een andere geschikte inplantingsplaats voor zijn inrichting te vinden; dat in het tweede onderdeel van het middel verzoeker doet gelden dat de geplande inplantingsplaats niet gelegen is in een volledig open gebied in de zin van de toelichting bij voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972, dat uit de nota die hij neerlegde op de hoorzitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie blijkt dat de open ruimte ter plaatse doorsneden is door aaneengesloten struik- en boompartijen, waardoor het vergezicht in de open ruimte beperkt wordt, dat de aangevraagde werken omgeven zullen worden door een boom- en struikpartij, waardoor ze volledig zullen worden opgenomen in de omgeving en dat de evenvermelde toelichting stelt dat enkel ten aanzien van volledig open gebieden het wenselijk is om de inplanting van nieuwe constructies tegen te gaan;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing die zij gedeeltelijk citeert en dat zij daaruit concludeert :

"Er is dus duidelijk gemotiveerd dat een dergelijk groot gebouwencomplex enerzijds, in te planten anderzijds in een open en ongeschonden agrarisch gebied, omschreven als een relatief grote open ruimte waar binnen een straal van 250 meter slechts 1 woning wordt aangetroffen dus de goede ruimtelijke ordening

schaadt en niet in overeenstemming is met o.a. artikel 15 van het K.B. van 28.12.1972.

In het ministerieel besluit heeft men zich aldus volledig gehouden aan de motivatie van het ongunstig advies van 10 september 1996 van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen";

waarna dat advies wordt geciteerd;

3.1.3. Over de twee onderdelen samengenomen.

3.1.3.1. Overwegende dat krachtens het bepaalde in artikel 2, paragraaf 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw de overheid die moet beschikken op een aanvraag tot milieuvergunning ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg en verbindende ontwerp-plannen in acht te nemen; dat niet wordt betwist dat verzoekers inrichting gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied waarvoor de bestemmingsvoorschriften neergelegd zijn in de artikelen 11.4.1. en 15.4.6.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen; dat de kernvraag is of de verwerende partij terecht tot de bevinding is kunnen komen dat de geplande inrichting onverenigbaar is met artikel 15.4.6.1. van voornoemd besluit dat luidt :

"De landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen";

dat met de argumentatie door verzoeker geput uit de "Toelichting bij het K.B. van 28 december 1972" in het bijzonder bij artikel 15.4.6.1. geen rekening kan worden gehouden daar die toelichting geen enkele verordenende kracht bezit en ook niet werd bekendgemaakt;

3.1.3.2. Overwegende dat blijkens het bestreden besluit de verwerende partij op grond van de volgende motieven tot de onverenigbaarheid met de voor het terrein geldende bestemmingsvoorschriften heeft besloten :

"Overwegende dat de nieuwe inrichting zou gevestigd worden op ongeveer 900 m van de huidige inrichting, in oostelijke richting, aan de noordzijde van de Koewegstraat op ongeveer 400 m van het kruispunt van deze straat met de Driesstraat; dat de Koewegstraat eigenlijk een weinig verharde landweg is; dat in de richting van de nieuwe exploitatiesite zowel aan de linkerzijde als aan de rechterzijde van deze landweg een glasteeltbedrijf wordt aangetroffen; dat de onmiddellijke omgeving slechts uit akkers bestaat; dat langsheen de west- en zuidzijde van het nieuwe terrein afwateringsgrachten aangetroffen worden; dat enige loofbomen voorkomen langsheen de westelijke gracht; dat het nieuwe terrein zich situeert in een relatief grote open ruimte op eerder afgelegen percelen; dat op ruime afstand lintbebouwing voorkomt in het westen en loofbomen in de overige richtingen; dat binnen een straal van 250 m slechts 1 woning wordt aangetroffen, namelijk deze woning die hoort bij een van de twee eerder vermelde glasteeltbedrijven;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften; dat - zoals uit het voormelde advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen blijkt - een nieuw stallencomplex van meer dan 60 meter op 100 meter wordt voorzien; dat, steeds volgens dit advies, in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied slechts gebouwen mogen worden opgericht 'voor zover ze de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen'; dat in het arrest nr. 60.342 van 20 juni 1996 van de Raad van State in een andere zaak in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, gesteld wordt dat 'verzoekers zich er niet moesten aan verwachten dat in hun omgeving een varkensstal van 58,32 x 17,45 meter zou worden neergeplant'; dat het in onderhavige aanvraag om een veel groter gebouwencomplex gaat, in te planten in een open en ongeschonden agrarisch gebied; dat in toepassing van artikel 45, § 6 van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning kan afgeweken worden van deze voorschriften op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad; dat in het voormelde advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen

expliciet wordt gesteld dat de goede ruimtelijke ordening wel degelijk wordt geschaad door de voorgenomen vestiging";

3.1.3.3. Overwegende dat uit die motivering blijkt dat volgens de verwerende partij de inplanting van een stallencomplex van 60 op 100 meter in een open en ongeschonden agrarisch gebied onverenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat aangezien verzoeker betwist dat het om een open en ongeschonden gebied zou gaan, op vraag van het auditoraat door de diverse partijen recente foto's, waaronder een luchtfoto, en plannen werden neergelegd; dat uit die foto's blijkt dat het betrokken gebied als vrij open, ongeschonden en gaaf kan worden gekenmerkt; dat het her en der voorkomen van een aantal bomen en struikpartijen geen afbreuk doet aan het open en ongeschonden karakter van het gebied; dat dienvolgens de verwerende partij niet kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat een stallencomplex van 60 op 100 meter, zijnde 6000 m², de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt, zelfs al wordt dergelijk omvangrijk complex omgeven door een groenscherm en ongeacht de bouwmaterialen die zullen worden aangewend;

3.1.3.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij haar beslissing niet heeft gesteund op een absoluut bouwverbod;

3.1.3.5. Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker gedwongen is te herlocaliseren en dat het heel moeilijk is om een geschikte vestigingsplaats te vinden geen afbreuk doet aan de bindende kracht van de bestemmingsvoorschriften;

3.1.3.6. Overwegende dat het eerste middel in geen van zijn twee onderdelen ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van artikel 33, § 1 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en van het gelijkheidsbeginsel doordat de vergunning werd geweigerd op grond van evengenoemd artikel, terwijl dat artikel niet van toepassing was op verzoekers aanvraag;

3.2.2. Overwegende dat aangezien bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat het motief inzake de planologische onverenigbaarheid met het bestemmingsvoorschrift landschappelijk waardevol agrarisch gebied deugdelijk lijkt en aangezien dat motief meteen moet leiden tot het weigeren van de vergunning, het tweede weigeringsmotief als overtoollig motief niet op zijn deugdelijkheid moet worden onderzocht;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel doordat de verwerende partij geen belang heeft gehecht aan het feit dat de inplantingsplaats niet gelegen is in een volledig open gebied aangezien de gezichtseinder ter plaatse langs alle kanten begrensd wordt door boom- en struikpartijen, aan het feit dat verzoeker in de streek geen enkele andere locatie heeft naar dewelke hij zijn inrichting eventueel zou kunnen verplaatsen, aan het feit dat de aanvraag van verzoeker betrekking heeft op een gedwongen herlocalisatie en aan het grondgebonden karakter en de hinderlijkheid van verzoekers inrichting, waardoor de mogelijkheden tot herlocalisatie van het bedrijf zeer beperkt zijn;

3.3.2. Overwegende dat het antwoord op het derde middel besloten ligt in het antwoord op het eerste middel; dat derhalve het derde middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending van het redelijkheidsbeginsel en van het continuïteitsbeginsel aanvoert; dat hij betoogt dat volgende elementen impliceren dat de weigering van de milieuvergunning in casu kennelijk onredelijk is : het gaat om de gedwongen herlocalisatie van een bestaand zonevreemd bedrijf, de mogelijkheid van verzoeker tot herlocalisatie zijn beperkt, de ruimtelijke impact van de aangevraagde inplanting is beperkt en de beoogde inplanting is eigen aan het agrarisch landschap; dat wat de schending van het continuïteitsbeginsel betreft verzoeker doet gelden wat volgt :

"Aangezien dat de bouwaanvraag betrekking heeft op de herlocalisatie van een bestaand bedrijf en dat het voortbestaan van dit bedrijf afhankelijk is van de mogelijkheid tot herlocalisatie (stuk 5) houdt de schending van het redelijkheidsbeginsel meteen ook de schending in van het continuïteitsbeginsel";

3.4.2. Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verwerende partij redelijkerwijze tot de conclusie kon komen dat de inplanting van een stallencomplex van 60 op 100 meter de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar kan brengen zodat de grief gestoeld op de schending van het redelijkheidsbeginsel niet ernstig is; dat wat de schending van het continuïteitsbeginsel betreft, dat beginsel betrekking heeft op de continuïteit van de openbare dienst, niet op de continuïteit van bedrijven;

Overwegende dat het vierde middel niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker in het vijfde middel de schending aanvoert van de materiële en de formele motiveringsplicht; dat hij in essentie doet gelden dat zowel het motief inzake de onverenigbaarheid met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied als

het motief inzake de onverenigbaarheid met artikel 33, § 1, van het meststoffendecreet niet afdoende zijn;

3.5.2. Overwegende dat kan worden volstaan met hetgeen onder het eerste en het tweede middel werd overwogen; dat het vijfde middel niet de voor een schorsing vereiste ernst bezit;

3.6. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Laarne wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. -R. BRACKE.